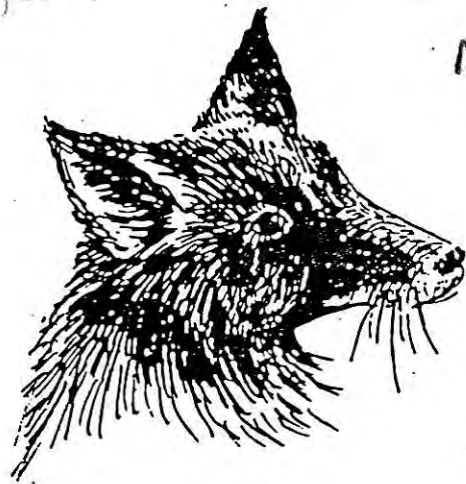

RØDREVEN

D
I
S
K
U
S
S
O
N
S
B
L
A
D

S. 4

MOTTATT

17 MARS 1985

FEBRUAR 1985. Nr 2.

NORD-TRØNDELAG

HVEM SKAL BLI DE NYE MEDLEMMENE I AKP?

Medl emstallet i partiet i Nord-Tr ondelag har gått jamnt nedover. Mange har flytta, noen har meldt seg ut. Alt for få flytter hit, og enda v arre, vi får ikke mange nok til å melde seg inn.

Avdelinga vår har rekruttert. De som har meldt seg inn er alt overveiende unge kvinner (80 %) De vi har planer om å rekruttere nå er og kvinner. betyr det at kvinner er lettere å få til å bli med i partiet, eller er det en avspeiling av at det er kvinnene som er på offensiven i samfunnet. (sj ol om familiemeldinga tyder på noe anna). I avdelinga vår er det et flertall av kvinner. F orer det til at vi synes det er lettere å få med kvinner?

For tida foregår det en rekrutteringskampanje. Når vi denne målsettinga, og klarer å beholde de medlemmene vi har, ser situasjonen betydelig lysere ut. Vi vil da klare å snu nedgangen fra i fjor.(se for ovrig beretninga)

Men hvordan skal vi kunne nå den. For det f erste, det er viktig at avdelingene diskuterer om de ønsker å rekruttere. Det er og viktig at en diskuterer nivået på dem en ønsker å få med. Er det sånn at vi stiller höyere krav ~~til~~ de vi ønsker å få med enn til oss som allerede er der? Så må avdelingene sette opp ei liste. Den bør gå gjennom hvem som skal bli medlemmer, hvilke som t enger å gå på sirkel först, eller hvem en kan rekruttere direkte.

Målsettinga vi har fått er ikke stor, det skulle våre abssolutt mulig å nå den. Men avdelingene må se på det som ei kampanje, sette seg mål og f olge opp. Kampanja kan ikke overlates til noen få i avdelinga, men våre ei felles oppgave. De som ikke kan sp orre sj ol, må foreslå folk som andre kan snakke med.

KORT OPPSUMMERING AV RV-ARBEIDET PÅ STEINKJER.

Meningen med innlegget er å påvise at RV-arbeidet er og kan bli en meget viktig del av det røde arbeidet i distriktet.

I oktober i fjor fikk jeg og en rekke RV-representanter møte Arnulfo Medina, en peruianer. Han sto tilslutta en allianse tilsvarende RV. Han var valgt inn med 52 % av stemmene i et distrikt av hovedstaden Lima, der det bodde 500 000 mennesker, stort sett fattige arbeidere. Medina og hans kamerater hadde sloss i årevis gjennom kommunistpartiet og nådd til et viss punkt. Men hadde etterhvert stanget hodet mot veggen og ikke nådd fram til folk flest. Etter mye krangel bestemte de seg for å stille til valg sammen med en rekke grupperinger på venstresida.

Medina ble ordfører for de 500 000 og med det kom han og alliansen i sentrum for folks oppmerksomhet. Og det var etter Medinas utsagn ett av de viktigste poengene fordi folket i Peru akkurat som i Norge og Trøndelag har store parlamentariske illusjoner. Med dette oppnådde de å bli lettere hørt av folk flest og nådde ut langt breiere enn tidligere. Mulighetene for å rekruttere folk til partiet økte.

Målsettinga vårres på Steinkjer har bl.a. vorri å nå ut te folk og få kontakt og sette oss inn i lokale forholds, avsløre deler eller hele det parlamentariske systemet. På ett år har vi hatt to radiointervju, 5-6 avisinnlegg (pluss to sensurererte), relativ bra avisdekning. Men føest og fremst stor kontakt med folk av alle kategorier.

Nordsihaugen, mye kontakt med velforeninga i samband med protester mot ny fylkesmannbolig.

- Jeger og fiskeforeniga lokalt i samband med gamle, urettferdige ordninger i kommuneskogen og tildelinga av elgvald.
- Avsløring av tvilsom kommunal praksis i samband med kjøp av ny prestebolig ---- vi fikk henvendelse fra en som kjente saka og mente, håpet vi ville kjøre den ut offentlig. (Noe vi sjølsagt gjorde.)
- Privat henvendelse i samband med konsesjon for å drive gardsbruk.
- Sjukepleierne på Steinkjer ga oss opplysninger for å ta rotta på formannen i helse- og sosialutvalget, ingen andre partier torde, mente de.
- Flere vegstegninger der folk har ringt og bedt oss komme, og vi stilte opp uoppfordret på eget initiativ.
- Ungdomshus - vi starta maskineriet og fikk et femtitalls ungdom til å holde delagsjon i k-styret hvilket resulterte i penger og løfter som ungdomshus. (dette har det vært jobba med i 20 år på plassen.)

Eksempelene er gitt for å vise bredden i noe av arbeidet.

Jeg mener vi har nådd ut bra, svært bra i forhold til tidligere, i forhold til før vi fikk en representant. Men i forhold til det vi har sagt, innsatsen i forhold til andre partier, så er vi klart sensurert og dyssa ned. Vi må benytt oss av artige vendinger og freske utspill for at avisene skal gidde å ta hensyn til oss. Det har vi klart mange ganger. Vi har fått egne spalter med referat fra det vi har lagt fram eller som da hu Å. [redacted] stilte: hu ble sitrert ordrett og fikk brei plass, mens det videre sto: "Finstad la fram Venstre sitt syn mens Sætrum la fram SV sitt syn."

Men for å komme fram med vårt politiske syn på mange av sakene er vi nødt til å gi ut egen avis eller hefte. Vi må dessuten føre fram langt flere interpellasjoner for å få opp saker som ellers aldri blir satt opp på dagsorden.

kamperføring fordi vi mener de kun gjennom den kan få grundig forståelse for ssystemets udugelighet. Flere slag i trynet gir oss og dem nødvendig erfsring og kunnskap om lokale politikere, parti og ikke minst kolles de parlamentariske organene fungerer og ikke fungerer. Vi viser sammenhenger, stiller spørsmål med bakmennene, sustemer, hvorfor ting skjer, hvorfor folk trækkes på og hvem som tjener på det.

Vi er i ferd med å innsjå farene ved å drive parlamentarisk arbeid. Faren for å bli oppslukt av andre partier, faren for å inngå stadige kompromisser, faren for å bli evige reformister. Den veien er nemlig UTROLIG KORT. Det er lett vint å ty til reformistiske løsninger når du sitter i k-styret. Lettvint å gå med på reformistiske løsninger for å oppnå kortsiktige mål.

Vi har såvidt begynt å fatte pointet med det har Medina sa om forholdet mellom parteit og det parlamentariske arbeidet. Dersom det ikke stadig foregår ei skolering og korrigering av vårres arbeid i k-styret, er vi dømt til å bli SVere. Men der er også klart at partiet AKP aldri vil bli noe massparti og aldri få den nødvendige med folk flest uten RV, uten å stå i en slik posisjon at det stadig blit konfontrent med de behov og krav og ideer som rører seg blant folk flest. Det oser dessverre fortsatt respekt av k-styrer, fylkesting og storting. Det oser også respekt av en RV-representant og det må vi pent innsjå og bruke. Uten partiet vil RV bli en døgnflue, og uten RV vil partiet:forbli en evig nattsvermer.

Tenkt deg den dagen RV i Nord-Trøndelag juble og konstatere at vi har fått inn ei/ein på tinget. Det vil vårra svært. Det åpne muligheter som er enorme i forhold til i dag. Det gir oss langt større sjanse til å nå ut til mediene, til å slå til hardere og å avsløre i større omfang. Tenk å

få ta rottas på Due, Gjørvi og de andre slubberte-
ene og heng ut det de står for forann TV og
radio og aviser. Vi bli pent nødt til å utvikle
oss dithen, det er virkelig verdt innsatsen.

OM INNLEGG TIL RØDREVEN.

Det har heldigvis begynt å komme en del innlegg
til Rødreven igjen. Dette er svært gledelig,
og jeg håper at det som følger her ikke får
noen til å slutte å skrive.

Mange av de innlegga vi får er skrivi på maskin.
Det ville vært greit å trykke disse innlegga
direkte, men det er ikke mulig fordi alle skriver
på A 4 ark. Viss de som skræver på maskin
kunne dele arka i to (A5), ville vi kunne
trykke dem direkte. På den måten vil vil spare
mye tid.

De som ikke har skrivemaskin må for all de
fortsette å skrive med hand, det viktigste er
at det kommer inn innlegg. Vi oppfordrer og
folk som vil svare på innlegg om å sende dem
til internadressa, avdelingsleder har den. På
den måten skulle det være mulig å få til en mer
levende diskusjon enn om en sender innlegg
gjennom rutina. Da vil det ta for lang tid før
innlegget kommer med, og diskusjonen kan dø
ut i mellomtida.

STRATEGISKE PERIODER.

Svar til [redacted] og [redacted].

I 1938 skreiv Mao Tsetung artikkelen "Rolla til det kommunistiske partiet i den nasjonale krigen" (Verker i utvalg, 2 Oktober).

HOLD FAST PÅ BÅDE ENHETSFRONTEN OG SJØLSTEDNIGHETEN TIL PARTIET.

"Vi kan bare overvinne vanskene, slå fienden og bygge et nytt Kina dersom vi besluttsomt holder fast på den nasjonale enhetsfronten. Dette er heva over tvil. Samtidig må alle partiene og gruppene i enhetsfronten holde fast på den ideologiske, politiske og organisatoriske sjølstendigheten sin. Dette gjelder for Kuomintang, kommunistpartiet og alle andre partier og grupper. Prinsippet om demokrati i Folkets tre prinsipper tillater både at alle partier og grupper slutter seg sammen, og at alle er sjølstendige i forhold til hverandre. Å bare snakke om enhet og fornekte sjølstendighet ville være å gå bort fra prinsippet om demokrati. Verken kommunistpartiet eller noe annet parti ville gå med på det. Det er ingen tvil om at sjølstendigheten innafor enhetsfronten er relativ og ikke absolutt, og at det ville undergrave den allmenne politikken med enhet mot fienden dersom vi så den som absolutt. Men vi må ikke fornekte den relative sjølstendigheten. Hvert parti må ha sin relative sjølstendighet, det vil si relativ frihet ideologisk, politisk og organisatorisk. Den allmenne politikken med enhet mot fienden ville også bli undergravd dersom vi ikke fikk ha denne relative friheten, eller dersom vi ga den fra oss frivillig. Alle medlemmer av kommunistpartiet og alle medlemmer av vennligsinna partier må forstå dette klart.

Det samme gjelder forholdet mellom klassekampen og den nasjonale kampen. Det er et grunnfesta prinsipp at vi må sette motstanden foran alt anna under motstandskrigen. Derfor må klaasekampen underordnes motstandskrigen og ikke stå i strid

med den. Men det fins klasser og det fins klassekamp, og de som nekter for at det fins klassekamp, tar feil. Den teorien som prøver å nekte for dette, er helt feilaktig. Vi nekter ikke for at det fins klassekamp, vi tilpasser klassekampen. Vi går inn for politikken med gjensidig hjelp og gjensidig innrømmelser. Den politikken kan ikke bare brukes på forholda mellom partier, men også på forholda mellom klasser. Enhets mot Japan krever at vi fører en politikk som egner seg til å regulere de gjensidige forholda mellom klassene, slik at det arbeidende folket ikke blir uten politisk og materiell trygghet, samtidig som det blir tatt omsyn til interessene til de rike. En slik politikk oppfyller kravet om solidaritet mot fienden. Det skader motstandskrigen dersom vi bare bryr oss om den ene sida og ser bort fra den andre."

Tjener det arbeiderklassens interesser at AKP endrer sin politikk når hovedmotsigelsen i Norge skifter? Krig og okkupasjon vil påføre det norske folket store lidelser. Det er vår plikt å gå i spissen for å kaste alle okkupanter ut, og forene alle krefter som lar seg forene.

O. [redacted] argumenterer for enhetsfront, mengår inn for at klassekampen skal være overordna den nasjonale krigen. (For å ta et skritt ut på tynn is, vil jeg si at for Kp er seieren i frigjøringskampen et taktisk spørsmål i den strategisk overordna kampen om statsmakta i Norge. (Rød Reven 1-85)).

P. [redacted] avviser klarest prinsippet til Mao om forholda mellom klassekamp og den nasjonale kampen. [redacted]'s linje er ei linje der klassekampen alltid er absolutt: "Skal krigen føre til revolusjon kan ikkje den revolusjonære strategien legges på hylla"

Min påstand er at dersom AKP bare går inn for en politikk som egner seg for de klassene som har interesser av revolusjon og sosialisme,

kan det bli andre (for eks. deler av borger-
skapet) som vil ta over initiativet og ledelsen
av frigjøringskampen. Ei anna mulighet er at
frigjøringa av landet blir den seirende
imperialismaktas verk (som i Norge i 1945).
Begge disse mulighetene gir motsatt resultat
av det teoriene til O [redacted] og P [redacted] går ut på.

Mener P [redacted] og O [redacted] at det er partiet som bryter
med Mao's prinsipper? Jeg mener det er P [redacted] og
O [redacted] som bryter med disse politiske retnings-
linjene og er interessert i å vite hvorfor
dere mener vi må avvise dem i Norge.

[redacted]

8.mars

Da 8.mars vart gjenreist som internasjonal kvinnedag rundt 1970, var linja til de borgerlige partian å ti dagen ihjel. Vi som markert dagen sku isoleres og mislykkes. Avisan skreiv om AKP=KF - og prøvd å få folk tel å ta avstand fra markeringen. De "ansvarlige" gjor det de kunn for å hold folk unna togan og andre arrangement. Også kjørt de på med argument som at "folk finn seg ikke til rætte i tog", og prøvd å forklar oss at demonstrasjons-tog ikke var egna i Norge.

Men 8.mars bevegelsen vart ikke knækt, og taktikken til de borgerlige partian har forandra seg. Etter kvært vart de med på markeringen, og no sto ikke kampen om markering eller ikke markering, men om innholdet på dagen.

Der står vi fremdeles, sjøl om kampen om 8.mars arta seg forskjellig fra plass til plass.

I KK 12.2 står det at Samorg er ute etter kvinnedagen, eks. Skien der 40 menn og 3 kvinner vedtok innholdet på dagen på et Samorg-møte.

Andre steder bestemmes innholdet på dagen av representanter fra ulike parti - er du ikke utpekt som representant, har du ingen innflytelse på dagen. (eks. Verdal fram til i år.) Det er nødvendig å sloss mot dette, oppheve representantskapet og la åpne møter der alle som ønsker det får være med, bestøm innholdet på dagen. (I Oslo e døm veldig fornøyd - har ikke representantskap. Verdal har i år blitt enige om å avslutt representanttradisjonan. Vektig å fortsatt den linja. få den til å bli tradisjon som må kastes, ikke bære gjør en vri.)

To viktige ting:

1. Arbeid fører at innholdet på dagen ska avjeres på åpne møta.
2. Vær på vakt mot "angrep" fra Samorg. Ikke gi dæm lillefingern, ta alvorlig på det hær fra statren! (Alle signala fra Samorg om å overta 8.mars må rapporteres fort, motangrep organiseres.)

Ei anna målsetting fra de borgerlige e å stå fram som ledere i (.mars-bevegelsen. Hensikten er kanskje ikke så mye å sloss for innholdet på dagen, som å vinn hegemoni i kvinnekampen. Eks. på det e Levanger, der Venstres Anne Brit Skjetne gjerne ville stått som leder av 8.mars komiteen, og møteleder på kveldsarrangement. (Utgangen vart koordinator (?) i 8.marsledelsen, +møteleder på festmøtet.) Det her var en "kamp" som vi så som mindre viktig - veit ikke om det e rætt? Tvola og på at det vill ha vært vektig sak fører Venstrecvisst ikke valgår. Det som ihvertfall e klart: det e kamp om dagen.

KOR STÅR KVINNEKAMPEN?

Tendensan i kvinnekampen e trulig tosidig. På den eine sida e kvinnfolk i kraftig bevegelse framover: Kampen mot porno, kjønnskvotering (og akseptering av at situasjonen må skapes fører at kvinner ska kunn bevis evnan og styrken), kvinner på kort tid blitt mye sterkar og meir pågåanes. Kvinnespørsmål og kvinnekamp e bidd akseptert. På den andre sia har vi familiemeldinga, privatomsorgen og Hillesland. Vi e utsatt fører beinharde angrep, som e tydelig fører kvinner i alle andre parti, og som vi kan foren oss fører å slåss imot. (Eks. Levanger der kamp mot privatisering av omsorgsarbeidet, og retten tel arbeid står som to av de fire sentrale sakan 8.mars.)

Kvinnfolkan i de "ansvarlige" partian må få alvorlig store problema etter kvært, hvest kvinnekampen virkelig betyr nå førr dæm. (og det gjør den førr mange.)

Det hær skull gi muligheita, først og fræmst i 8.mars-sammenheng, der vi har et utgangspunkt som heit samarbeid, og der de sakan som der e aktuelt å samarbeid om står i opposisjon til til partilinjan dæmmes.

NORDTRØNDELAG 1985:

Levanger: Rett til arbeid, mot porno, mot privatisering av omsorgsarbeidet, internasjonal solidaritet.

Konkret: Hillesland, Kvinneligaen i Afghanistan, tørkeramma i Afrika.

Kamp om korsn unngå førr mange KF!era i ledelsen. Nytt og bra i forhold til i fjor: Enighet om at vi må diskuter, slå fast prinsippa og finn felles grunnlag for dagen (ifjor: her er alle gode venner) (På møtet folk fra H,V,SV,AKP,KF, sanitetsforeninga; AP m.m.) Fin stemning, åpen førr ka vi sa, fikk forståelse førr både politikk og organisasjonsprinsippan.

I paroleforslagan selvfølgelig stoff til å bli uenig om. Parolemøtan har vært "boikotta" de siste åran. Ikke sekker på at det vil skje i år, ser mulifheita førr at det akn bli kamp/splittelse der.

Kvinnemåneden på Levanger - mange positive funksjona:

- hegemoni og status (som e bra vesst det brukes rett)
- oppmerksomheit på kvinner og kvinnespørsmål.
- Skjerpa en del av org. innad på kvinnesp.m.
- muligheit tel å spre bra politikk (AKP, Afgh.)

Om betydninga førr kvinnedagen, førr tidli å sei nåkka enno,

NAMSOS:

På Namsos blir det tog og festmøte. Forberedelse har vært prega av at NKP er med. (Et problem som gjelder Namsos og Verdal) På et møte NKP ikke var til stede, blei det vedtatt å invitere Janne R. [redacted] for å fortelle fra Afghanistan. Hun var opptatt, men ei anna skal dit. NKP var ikke særlig glade for dette vedtaket, og nekta å ha med parole til støtte for Afghanistan i toget. Den blei nedstemt. I år er første gangen vi har folk i 8.mars komiteen.

VERDAL:

Verdal har samme problemet som Namsos. NKP bør ikke engang stille, SV og V passer på at vi ikke vedtar noe som kan trække dem på tærne. Viktig ting som blei vedtatt i år: vi skal ikke langer følge representasjonsprinsippet, med de som kommer på de forberedende møtene skal bestemme innholdet på dagen. Anna viktig seier: På 8.mars møtet skal det velges ansvarlige for å kalle inn til møte i desember. Vi planlegger og et møte til høsten om oppsummering av kvinnetiåret.

Konkret til 8.mars 1985: Innledninger om; kvinner og arbeid med hovedvekt på Hilleslan-kvinnene., "velferdsstaten" Norge, krisesenter, og FN-utstillinga om kvinner i arbeid.

STEINKJER:

Det eneste vi vet er at det blir festmøte med oppsummering av kvinnetiåret.

STJØRDAL:

Her vet vi ingenting.

